

De menneskelige møtene gir mye

– Folk liker å lese om folk, pårørende liker å lese om pårørende. De menneskelige historiene er viktige, sier Heidi Hjorteland Wigestrاند (52), som skriver for Pårørendesenteret.no.

Heidi er frilansjournalist og deler kontor med tre andre skribenter i «Skriveriet» i Sand i Ryfylke, der hun også kommer fra. Hun hadde aldri hørt om Pårørendesenteret da hun i 2015 ble tipset om at de trengte skrivehjelp i forbindelse med lanseringen av nye nettsider.

Mange aha-opplevelser

Etter flere år som journalist ved et av Stavanger Aftenblads lokalkontor, hadde hun valgt frilanslivet, der Pårørendesenteret skulle vise seg å bli en av de første oppdragsgiverne.

Heidi Hjorteland Wigestrاند har med andre ord skrevet for Pårørendesenteret.no de siste fem-seks årene og lært mye.

– Ordet «pårørende» var et diffust begrep i starten, for hvem var egentlig pårørende? Jeg fikk flere aha-opplevelser undervegs og fant også ut at jeg var pårørende selv, med en mor som har svakt immunforsvar og har vært syk hele livet, sier hun og forteller at hun føler seg beæret når pårørende inviterer henne inn i sine historier.

For selv om hun gjennom disse fem-seks årene har skrevet mange typer saker for Pårørendesenteret, er det menneskemøtene hun trives aller best med.

Imponert og inspirert

– Ingenting er mer inspirerende og motiverende enn å snakke med folk, noe som gjør at du også får et blikk på eget liv. Jeg blir veldig imponert og inspirert av mennesker som er tapre i det små og som gnager seg gjennom hver eneste dag. Ekstra inntrykk gjør det å snakke med pårørende som har barn som sliter. Jeg er selv mor...

“ ***Ordet «pårørende» var et diffust begrep i starten, for hvem var egentlig pårørende?*** ”

Hun vil gjerne formidle flere «glade» pårørendesaker:

– Det kan fort bli tungt og trist, utmattende og vanskelig. Men de skal være ganske sterke de pårørende som klarer å hente ekstra verdier ut av situasjonen de befinner seg i. For mange solskinnshistorier er også en grøft å falle i. Dessuten er vi mennesker så forskjellige. Mens noen synes å tåle all verdens, tåler ande mindre. Slik er det bare.

Pårørende mer framme

Hun har fått et langt mer bevisst forhold til pårørendesaken og lytter på en helt annen måte nå når for eksempel store ulykker skjer og media er på saken. Opplevelsen er at medias bevissthet i forhold til pårørende er blitt styrket og at oppmerksomheten rundt pårørende generelt er blitt større.

– Og så håper jeg jo at artiklene og historiene på Pårørendesenteret.no kan være en vei inn til Pårørendesenteret for noen, slik at de får kjennskap til hva de kan få hjelp til og hvor.

Pårørendehistoriene opplever hun er viktige for nettsiden, de berører, skaper felleskap og gjenklang.

Fellesskap og gjenklang

–Jeg håper jo at Pårørendesenteret.no er et sted der de som er vant med å gå inn kan finne trøst og håp, der de kan lese om likesinnede og kanskje også ta kontakt med noen de leser om. Jeg tror at noen velger å fortelle historien sin i håp om å få kontakt med andre der ute, og det hadde vært utrolig fint om dette kunne lede til vennskap – på ekte.

Heidi tenker også at pårørendesenteret.no er et sted for folkeopplysning, der de som ikke står i en krevende pårørendesituasjon selv kan få en aha-opplevelse i eget liv.

Veien inn

– *Får du respons på det du skriver?*

– Jeg har fått både direkte og indirekte respons, spesielt på de menneskelige historiene og spesielt om jeg skriver om folk som bor her jeg bor. Trolig vil pårørendehistoriene bidra til at flere finner veien inn til Pårørendesenteret.no. Jeg tror det.

Tekst:

Bethi Dirdal Jåtun

Journalist